THE SHEPHERD OF ISRAEL

APRIL 1933 JOSEPH HOFFMAN COHN, Editor of English Department VOL. XV, No. 7

IT IS TIME WE JEWS KNEW BETTER

In Anderson, Ind. there is a Jewish Christian merchant whose name is Joseph Sobel. He is not only a believer in the Lord Jesus Christ, but he loves his own brethren in the flesh, the Jews. He does much in every way to help the Jews, and he is particularly interested, no matter where he goes, to talk with Jews concerning the Lord Jesus Christ, for he wants to see every Jew saved, and sure of eternal life.

Not long ago the Jewish Chronicle of Indianapolis published an article in which the usual misrepresentation was made concerning Christians, that Christians hate Jews, that they want to kill the Jews, etc., etc., statements which every honest Jew knows to be utterly false. To this article Mr. Joseph Sobel took exception, and he wrote to the Jewish Chronicle a letter protesting such misleading statements being made in so important a paper as the Jewish Chronicle.

The letter is as follows:—

Dear Sir:

On November 27th you printed an article in your paper entitled "Schools in Poland Reopen as Violence Partially Subsides." In the article you reported a persecution of the Jews in Poland by Christian students. I want to protest the use of the word "Christian" in this respect. These students may be professing Christianity, but they do not possess Christianity.

A follower of Christ, who in the Hebrew is known as "Messiah" and in the Greek as "Christus," lives by the Golden Rule and does unto others as he wishes to be done by. He loves his enemies and holds hatred in his heart for no man. Read the Sermon on the Mount in the fifth chapter of Matthew, where Jesus teaches His Disciples and the multitude that heard Him to "bless them that persecute you" and if they "smite you on one cheek" to turn the other.

You have every right to call these persecutors by any name you can think of, but you cannot call them "Christians." Any man, woman, society, or people of a nation who hates the Jews or any other being can not be included in the category of a Christian.

Henceforth, when you mention in your paper a Christian you must know for sure that he is a lover of God, lover of Jesus Christ, lover of Jews and lover of human beings in general.

Let it now be said to the credit of the Jewish Chronicle that the Editor was sincere and honest, and really printed Mr. Sobel's letter of protest, and we are reprinting that letter in these columns so that every Jew who reads The Shepherd of Israel will have a chance to learn some important facts which perhaps may not have been known definitely before.

"THE JEWS TOLD MY ANCESTORS"

A Gentile Christian lady wrote us a letter recently in which she told of how she had been talking with one of our Jewish people and how she had told him about the Lord Jesus Christ. She explained to him that the Lord Jesus Christ was the Messiah of the Jews and how that every Jew ought to believe in the Lord Jesus Christ and love Him even as Christ loved us enough to die for us. Then this lady in her letter to us put in the following paragraph:

> "I told him that over and over I had thanked God that He had sent missionaries to my ancestors, so that I might know."

What a wonderful statement, and what a wonderful revelation of Christian character! Here was a Gentile Christian woman, thanking God that years ago our Jewish ancestors, men like Paul and Peter and James and John and Stephen, went about and told everybody they met of the wonderful salvation to be had through the Lord Jesus Christ. And because our Jewish forefathers did this work of sacrifice, many thousands and thousands of Gentiles heard about the Messiah believed in Him, and became children of God.

And now just see what a crushing and disappointing contrast we have today; we, the very Jews whose forefathers gave their lives so joyfully in order to tell the Gentiles about the Lord Jesus Christ, we Jews, their direct descendants, today refuse to believe in the very Christ that we brought to the Gentiles so many years ago! What a shameful thing it is. When will we Jews wake up? Do you not know that we have it in our power as Jews to do once more what our ancestors did in Jerusalem and in all parts of the world nearly 1900 years ago, and that is to startle the world with a fresh revelation of God's grace through the Lord Jesus Christ, and to become truly once more the chosen people of God, chosen of God to make known to the Gentiles the way of salvation and the only hope that this orld has of eternal life, through the Lord Jesus Christ.

Mr. Jew, God did not make you to sell clothing to Gentiles on Main Street! Mr. Rabbi, God did not make you nor does God wish you, to give lectures in your "Temples" on the latest play or on the problems of Communism! What a prostitution of your calling both as Jew and as Rabbi!

No, God made you to be the light of the Gentiles, and God is waiting for us Jews to wake up so hat we shall be that light, and Gentiles shall arise to call us blessed and shall follow us because we shall show them the way to God. Here is what God says to us in Isaiah 60:1 to 3,

> "Arise, shine; for thy light is come, and the glory of the Lord is risen upon thee, For, behold, the darkness shall cover the earth, and gross darkness the people: but the Lord shall arise upon thee, and his glory shall be seen upon thee. And the Gentiles shall come to thy light, and kings to the brightness of thy rising."

Now, dear Jewish reader, will you not ask God to give you a new heart and to let the light of the Lord Jesus Christ shine into your heart so that you may point the way and throw out a beam of light, that all the world may walk therein, the light which comes through Him, who was the only one in all the history who ever dared to say, "I am the light of the world," the Lord Jesus Christ.

BETH SAR SHALOM
Throop Avenue and Walton St.
Brooklyn, N. Y.

OUR MEETINGS

Every Friday — — — — — — — — 8 P. M.
Every Monday — — — — — — — 8 P. M.

You are cordially invited to any of these meetings. Come, bring your friends, we have a message to give you that is of the greatest importance to your soul's salvation.

OUR TRACTS:

1. The Voice Crieth.
2. What is His Name?
3. Cain and Abel.
4. Behold a Virgin.
5. To both Houses of Israel.
6. The Argument.
7. The Trinity.
8. The Logic of the Changed Calendar.

40 CTS. WORTH FOR 25 CTS.

Send us 25c. in coin or Stamps and we will mail you a 40c New Testament in Hebrew, Yiddish or English.

Address·
THE SHEPHERD OF ISRAEL
27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y.

Published Monthly, except bi-monthly during July and August by the American Board of Missions to the Jews, 27 Throop Ave., Brooklyn. N.Y.

FAMOUS HEBREW CHRISTIANS

By SOLOMON KARCH

I. Benjamin Disraeli
(Lord Beaconsfield)
Born 1804 — Died 1881

A Jewish Christian Prime Minister

In Westminister Abbey, near London, stands a finely carved statue of a Jew whom England delights to honor, and whom she reckons among the greatest and most loyal of her sons of the last century. Not only England, but the whole world, in fact, holds in the highest honor and esteem the name of the great Earl of Beaconsfield, Benjamin Disraeli, who was such an outstanding statesman; such a brilliant, witty and original novelist; and was Prime Minister under Queen Victoria.

CHRISTIANITY AS DEVELOPED JUDAISM

A Hebrew of the Hebrews was Benjamin Disraeli and yet, with all that, he was a Christian, for, as the Jewish Encyclopaedia (Vol. IV, p., 620) states "Disraeli appears genuinely to have believed in Christianity as developed Judaism." Disraeli held, indeed, the true conception of Christianity, that the Lord Jesus Christ is in very truth the promised Messiah as is clearly foretold in the Hebrew Scriptures by Moses and the prophets. So we see that Judaism is but the root whereas Christianity is the blossom, both being so closely and vitally joined together that they are, in fact, one unit. Hence, a Hebrew following Judaism alone is but half a Jew until he also embraces the completion of that Judaism as expressed in the person and work of Jesus the Messiah.

Disraeli's father, Isaac Disraeli, left the synagogue in 1817 and subsequently wrote several pamphlets on religious subjects. "He was an earnest student of the Scriptures, and he endeavored to spread the light of truth."

When Benjamin was thirteen years old, he was baptized. His mother, his two living brothers, and his sister were also Hebrew Christians. A. Bernstein says of him, "He was the greatest ornament of the Jewish people in modern times. An ardent lover of his nation, a genuine English patriot, a friend of his great Queen, a thorough Protestant Churchman, yet with liberal tendencies, and a true believer in Christianity which he regarded as completed Judaism."

PROUD OF BEING A JEW

Disraeli was always proud of being a Jew and he delighted in acquainting himself with things Jewish and in studying works pertaining to his race and his real home-land of Palestine. As stated in the Encyclopaedia Britannica, "Among the subjects of his meditation appear to have been the history and destiny of the Jewish race, to which he belonged, and he fretted to visit the East and the home of his people." Shortly afterward, his wish was fulfilled and he did make that visit. And throughout his political career he did his best to make Parliament and the Queen favorable towards the countries of the East.

THE GREATEST PRINCE OF ALL

In his intense love for his own people he saw Jesus the Messiah as the greatest of them all and the One Who did more for His nation than any other. Listen to Disraeli's own words as found on page 363 of Beaconsfield's Biography of Lord George Bentinck, "The pupil of Moses may ask himself, whether all the princes of the house of David have done so much for the Jews as that prince who was crucified on Calvary. Had it not been for Him, the Jews would have been comparatively unknown, or known only as a high Oriental caste which had lost its country. Has not He made their history the most famous in the world? Has not He hung up their laws in every temple? Has He not vindicated all their wrongs? Has He not avenged the victory of Titus and conquered the Caesars? What successes did they anticipate from their Messiah? The wildest dreams of their Rabbis have been far exceeded. Has not Jesus conquered all Europe and changed its name into Christendom?"

RABBIS EXALT JESUS

Rabbis and Jewish leaders the world over are now waking up to the historical fact of the Lord Jesus Christ. No longer can they say, "He was a myth," or "He was an imposter." The facts of history are too strong for this. However, simply to acclaim Him as a great man, a noble martyr, is not sufficient. He was more than that. He was the Son of God. As such He must be accounted by all who are honest and conscientious, and as such He must be accepted by every individual who really and truly seeks eternal life. For it is written, "Neither is there salvation in any other: for there is none other name under heaven given among men, whereby we must be saved." (Acts 4:12)

AN IMPORTANT STEP

Disraeli took this other needful step and recognized the Deity of Christ. Hear his own words concerning it, "Who can deny that Jesus of Nazareth, THE INCARNATE SON OF THE MOST HIGH GOD, is the eternal glory of the Jewish race?"

Won't you also, dear reader, take this step, recognizing Him Whom God has sent, as your own personal Redeemer, your Substitute, the "Lamb slain from the foundation of the world?" (Rev. 13:8) For "without shedding of blood is no remission." (Heb. 9:22) And, having recognized Him as such, give Him His rightful place in your heart and life as well as in your mind.

"If thou shalt confess with thy mouth the Lord Jesus, and shalt believe in thine heart that God hath raised him from the dead, thou shalt be saved. For with the heart man believeth unto righteousness and with the mouth confession is made unto salvation." (Rom. 10:9, 10)

אונזערע מיסיאָנען:

איהר קאָנט מעהר לערנען וועגען דעם אמת אין ישוע המשיח ווי אויך בעקומען פארשידענע טראַקטאַטען און ביכער, ווען איהר וועט באַזוכען אָדער שרייבען צו אונזערע פאָלגענדע מיסיאָנען:

ברוקלין, נ. י.
רעוו. לעאָפּאָלד קאָהן
27 טרופּ עוועניו

פילאַדעלפיא, פּאַ.
מר' האררי בוירגען
535 ספּרוס סטריט

פּיטסבורג, פּאַ.
רעוו. דזשאָן סאָלאָמאָן
1861 ראָוז סטריט

OUR MISSIONS

You can learn more fully about the Lord Jesus Christ, and secure additional copies of The Shepherd of Israel, as well as other interesting tracts and books, if you will inquire at any of our Stations, which are located as follows:

BROOKLYN, N. Y.
REV. LEOPOLD COHN
27 THROOP AVE., COR. WALTON ST.

PHILADELPHIA, PA.
MR. HARRY BURGEN
535 SPRUCE STREET

PITTSBURGH, PA.
REV. JOHN SOLOMON
1861 ROSE STREET

CHICAGO, ILLINOIS
MR. BEN KOLTON
153 INSTITUTE PLACE

און רעגירען אלס מלך על כל הארץ דאן וועלען אלע מענשען געניסען די פאלשטענדיגע ברכה וואס ער וועט ברענגען אויף דעם מענשען געשלעכט.

דארט אין תהלים ע"ב לעזען מיר פיעל וועגען דער גרויסער ברכה וואס וועט אמאל קומען דורכ'ן הייליגען משיח אויף אלע מענשען. עס הייסט דארט: "יפרח בימיו צדיק ורב שלום עד בלי ירח וירד מים עד ים ומנהר עד אפסי ארץ... מלכי תרשיש ואיים מנחה ישיבו מלכי שבא וסבא אשכר יקריבו וישתחוו לו כל מלכים כל גוים יעבדוהו..."

דאס איז אודאי נישט ערפילט געווארען, נישט אין שלמה המלך און נישט אין קיין אנדערען מענש, דאס וועט ערשט ערפילט ווערען באחרית הימים אין ישוע המשיח ווען ער וועט קומען צום צווייטען מאל אלס מלך המשיח. זיין קעניגרייך וועט נישט בעגרינדעט זיין אויף פאליטיק נייערט אויף גערעכטיגקייט אזוי ווי עס הייסט אין ישעיה ל"ב: "הן לצדק ימלך מלך".

הלואי זאלען זיך געפינען אסאך חכמים וואס זאלען וועלען דאס פארשטיין! און אפילו די אנדערע וואס זענען נאך אין דער בחונה פון "רשע, תם און שאינו יודע לשאול", אויך זיי זאלען דאס וועלען פארשטיין און ווערען ריכטיגע חכמים, ווייל "איזה חכם הרואה את הנולד"...

דריי שעה אין גיהנום

אזא מאדנע ערפאהרונג שילדערט פראפעסאר ארפאד קורנער פון בודאפעסט, אונגארן, וואס ער האט אין זיין לעבען נישט לאנג צוריק מיטגעגעמאכט.

אויף'ן ליפארי אינזעל איז פאראן דער וואולקאנישער פייער שפייענדער בארג "סטראמבאלי", און דארט אין יענער עפענונג האט זיך דער אויבען דערמאנטער וויסענשאפטסמאן ארונטער געלאזט צוליעב וויסענשאפטליכע צוועקען, אנגעטאן אין אסבעסטאס פייער־פרוף קליידער, מיט א גאז־פרוף העלמעט אויף'ן קאפ, אז קיין גאז זאל איהם נישט דערשטיקען. ער האט אויך מיט זיך מיטגענומען אקסעדזשין צו אטהעמען, און אזוי האט מען איהם אין קראטער ארונטער געלאזט אויף א שטריק געמאכט פון פייער־פרוף, דערצו צוגעטשעפעט אן עלעקטריק דראט, ער זאל געבען סיגנאלען ווען מען זאל איהם ארויף ציהען.

און אט וואס דער געוואגטער וויסענשאפטסמאן דערצעהלט פון זיין העכסט ריזיקאלישע אונטערנעמונג:

"די לופט איז דארט פאל מיט שוועבעל־גאזען וואס שלאגט ארויס א היץ פון איבער זעכציג סענטיגראד. די קאלירען דארט האלטען זיך אין איין בייטען און א שטראם מיט לאווא געמישט מיט שטיינער רייסט זיך עפטער ארויס אזויבאלד דער טעמפעראטור דערגרייכט הונדערט גראד און פאראורזאכט גרויס שאדען אין דער גאנצער אומגעגענד."

דער פראפעסאר איז אין יענעם גיהנום דארט געווען פאר דריי לאנגע שטונדען און האט געמאכט זיינע עקספערימענטען און אונטערזוכונגען ביז ער האט נישט לענגער דארט מעהר געקאנט אויסהאלטען, ער האט קוים צייט געהאט צו געבען א סיגנאל אז מען זאל איהם באלד ווי מעגליך צוריק ארויפציהען און איז א פאר'חלוש'טער ארויף געקומען אבער דאך נאך ביים לעבען.

מיר האבען מיט א צייט צוריק אויך געלעזען פון אן אנדערען פייער־שפייענדען בארג ביים נאמען "זואוועאוז", וואס ווארפט פון זיך ארויס א ים מיט לאווא און ווען ער צושפיעלט זיך שטעלט ער אין געפאהר אלע איינוואוינער פון יענער געגענד. אבער אז א לעבעדיגער מענש זאל זיך אייגען־וויליג ערלויבען אריין אין אזא קראטער און דארט זיין פאר דריי שטונדען דאס איז א זעלטענהייט ווייל דאס איז די געפעהרליכסטע אונטערנעהמונג טועם טעם צו זיין פון כמעט דעם ריכטיגען גיהנום.

מיר מיינען נישט מיט דיעזען ארטיקעל אנצורווארפען עפעס א שרעק אויף'ן לעזער, בכן וואס א גיהנום מיינט און ווי שרעקליך עס איז דארט אריין צו קומען, אזא ווארנונג און באשרייבונג דארף דער איד לחלוטין נישט האבען ווייל דער איד איז פון קליין־וויז אויפגעוואקסען מיט'ן גיהנום פאר דער נאז דא אויף דער וועלט און מיט די מורא פאר'ן גיהנום דארט אויף יענער וועלט.

מילא יענע אידען וואס האבען די אמונה און די יראה פאר גאט פון זיך לגמרי ארונטער געווארפען פון יענע איז אבגערעדט, ווייל "רשעים אפילו בפתחו של גיהנום אינם חוזרים", די אנדערע אבער, אין וועם עס טליהעט נאך עפעס א פונק פון געטליכקייט, יא, צו אזאלכע ווילען מיר דיעזעם ארטיקעל ווידמענען, אז זיי זאלען א בליק געבען פון דערוויטענס וואס דער אינהאלט דערפון מיינט, און נישט ברויכען אמאל נאהענט דערצו צו צוקומען.

אין דניאל י"ב, 12, לעזען מיר: "ורבים מישני אדמת עפר יקיצו אלה לחיי עולם ואלה לחרפות לדראון עולם". ד"ה דאמאלס באחרית הימים, ביי תחית המתים, וועלען פיעלע אויפשטיין פון די קברים, פיעלע צום אייביגען לעבען און אסאך וועלען אויפשטיין צו אייביגע שאנד און ליידען, איהר קאנט דאס אנרופען ווי איהר ווילט, שאול, גיהנום, אבדון, איין זאך איז זיכער, אז אונזערע פייער שפייענדע בערג מיט לאווא קענען נישט פערהעלטנים מעסיג פארגליכען ווערען צו יענעם הייסען ארט וואס מיר רופען גיהנום.

דער דורכשניטליכער מענש וויל נישט נאכדענקען אדער ער פארגעסט אין זיין הו־הא טעגליכען לעבען פון אזא ברענענדער פראגע, אבער כדי עהרליך און אויפריכטיג צו זיין צו אונזערע ווערטהע לעזער, ווילען מיר דא בתוך כדי דבור א פרעג געבען דעם לעזער, ווער פון אייך האט אירגענד וועלכע פארזיכערונג אין יענעם ארט דארט אמאל נישט אריין צו קומען?

מיר מענשען־קינדער זינדיגען תמיד געגען הייליגען גאט אזוי ווי עס הייסט אין תהלים י"ד: "הכל סר יחדו נאלחו אין עשה טוב אין גם אחד", ד"ה, יעדער מענש איז פארדארבען און זינדיג, קיין איינער טהוט גוטעס. אדער אזוי ווי מיר לייענען אין איוב ט': "אם אצדק פי ירשועני תם אני ויעקשני", ד"ה, אז איך וועל גערעכט זיין וועט מיך מיין מויל באשולדיגען און ווען איך דענק אז איך בין פאלקאם, געפין איך אז איך בין פארקרומט. טא פרעגט זיך דאך, ווער וועט אמאל נאך אזא סארט זינדיג לעבען, דארט פארזיכערט זיין צו האבען עולם הבא און נישט אין שאול קומען, נישט נור פאר דריי שעה זאנדערן מי יודע אויף ווי לאנג!

נישט בחנם האט דער גרויסער תנא ר' יוחנן בן זכאי אזוי מורא געהאט צו שטארבען און פון דער וועלט זיך צו שיידען. די גמרא אין ברכות כ"ח דערצעהט אונז: "כשחלה ר' יוחנן בן זכאי ונכנסו תלמידיו לבקרו... ד"ה, ווען ר' יוחנן בן זכאי איז קראנק געווארען זיינען זיינע תלמידים געגאנגען איהם מבקר חולה זיין, אזוי באלד ער האט זיי דערזעהן האט ער אנגעהויבען צו וויינען, האבען זיי איהם געפרעגט, רבי, גאון ישראל, מפני מה אתה בוכה, פארוואס וויינסטו? האט ער זיי געזאגט: וויאזוי זאל איך נישט וויינען ווען איך זעה פאר מיר צוויי וועגען, איינער פיהרט אין גן עדן און דער צווייטער אין גיהנום אבער אין וועלכען מען וועט מיך פיהרען ווייס איך נישט. אט האט איהר אזא גרויסען תנא אלס אביישפיעל.

ישוע המשיח האט אונז אויך אן איבערבליק געגעבען דערפון אין לוקס ט"ז: דארט זעהען מיר א רייכען איד, א נגיד, וואס האט דא אויף דיעזער וועלט געהאט פון כל טוב און דארט אין שאול הערען מיר איהם שרייען און בעטען רחמנות מען זאל איהם כאטש ברענגען א טראפען וואסער צו באנעצען זיין צונג ווייל ער ווערט דארט פארברענט... ווייל דארט העלפט קיין זכות אבות, קיין עשירות און קיין יחוס. אט האט איהר אזא גרויסען גביר אלס א ביישפיעל.

און דאך איז פאראן א וועג, א מיטעל וויאזוי צו באקומען א פארזיכערונג פון יענעם ארט פריי צו ווערען און נישט דארפען דערצו אפילו נאהענט צו צוקומען.

אין יוחנן ג', 16 לעזען מיר אט וואס: גאט האט אזוי די וועלט געליעבט אז ער האט געגעבען זיין איינגעבוירענעם זוהן כדי אלע וואס גלויבען אין איהם זאלען נישט פארלוירען ווערען (דאס מיינט אין גיהנום) זאנדערן זיי זאלען האבען דאס אייביגע לעבען". אט דאס איז אן "אינשורענס פאליסי" פאר יעדען וואס גלויבט אין ישוע משיח. דערפאר, ווען א גלויביגער דארף אוועק געהן פון דיעזער וועלט וויינט מען נישט, מען קלאגט נישט, און מ'שלאגט זיך נישט קאפ אין וואנד ווייל מען ווייס וואו מען געהט, נעהמליך צו חיי עולם, צו א נייע וועלט, א נייעם פאלאסט וואס ישוע המשיח האט פאר זיינע גלויביגע פארבערייט. (יוחנן י"ד) די וואס גלויבען אבער נישט אין ישוע המשיח, האבען אינסטינקטיוו מורא, וויינען און קלאגען ווען זיי דארפען פון דאנען אוועק געהן ווייל זיי האבען קיין שום פארזיכערונג נישט דרויף, אויב עס איז א רב, א חזן, א ראש הקהל אדער א רבי.

כדי דאס נאך מעהר צו באפעסטיגען אין'ם לעזערס געדאנק ווילען מיר דא אנפיהרען נאך איין שטעלע פון הייליגען תנ"ך. דארט אין דניאל י' לעזען מיר א מאדנע ערצעהלונג נעמליך: "נבוכדנצר דער מלך פון בבל האט אמאל ארויסגעגעבען א באפעהל אז אלע אין זיין קעניגרייך זאלען דיענען צו א געוויסען בילד, חנניה מישאל ועזריה האבען דאס אבער נישט געוואלט טהון האט מען זיי אריין געווארפען אין פייער־אויבען וואס איז זיבען מאל הייסער אויסגעהייצט געווארען פאר זייערט וועגען. שפעטער איז דער מלך אליין געגאנגען זעהן וואס עס איז געווארען מיט יענע דריי מענשען אויב עס איז שוין געווארען א בארג אש פון זיי, ווי פערוואונדערט איז ער אבער געווארען ווען ער האט זיי גאר געזעהן ארומגעהן לעבעדיג דארט אין פייער, און נאך מעהר פערוואונדערט איז ער געווארען צו זעהן, אמשטאט דריי, זענען גאר פיער דארט געווען, און דער פיערטער האט אויסגעזעהן "כבר אלהין", אזוי ווי דער זוהן פון גאט.

ווערטהער לעזער, דער בר אלהין, ישוע המשיח, מאכט אפילו דאס גיהנום קאלט, יא אין איהם האבען מיר דאס די פארזיכערונג פון דארט פריי צו זיין און חיי עולם צו האבען. דאס איז איינציג און אונצווייפעלהאפט, מיר גלויביגע אין ישוע המשיח האבען שוין דא דאס גן עדן־לעבען טיעף אין אונזער הערץ. מיר קענען עס לויט דער הייליגער שריפט, און דערפאר פרעגען מיר אייך ווערטהע לעזער, וואו איז אייער פארזיכערונג צו געהן לאחר מאה שנה, וואו?

ע.

THE SHEPHERD OF ISRAEL

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE OF THE TRUE SHEPHERD, THE MESSIAH

רֹעֵה יִשְׂרָאֵל

א מאנאטליך בלאט צו ערקלעהרען צו ישראל דעם אמת'דיגען משיח.

VOL. XV, No. 7 | רעוו. לעאפאלד קאהן, עדיטאר | APRIL 1933

דער סדר מיט די ארבעה בנים

מיר נעמען אָט דיעזע טהעמא פאַר אונזער בעטראַכטונג וועגען דעם גרויסען יום טוב פסח ווייל די "ארבעה בנים" זענען גוט בעקאַנט צו יעדען איד. איינער איז אַ "חכם", דער צווייטער — אַ "רשע", — דער דריטער — אַ "תם" און דער פיערטער איז אַ שאינו יודע לשאול".

הער חכם ווי געוועהנליך פרעגט פאַרשטענדיגע קשיות, ער וויל ווּיסען, איהם דאַרף מען ענטפערן אויף אַ פאַרשטענדליכען אופן אַז ער זאָל טאַקע וויסען און פאַרשטעהן. ער קאָן דאַן באמת קלאַסי־פיצירט ווערען אַלס "חכם".

דער רשע פרעגט, טאַקע ווי אַ רשע, וואָס איז דאָס עפּעס פאַר אַ גאָטעס דיענסט וואָס איהר האָט? איהר הערט, ער זאָגט "לכם ולא לו", ווייל ער אַליין האָט דאָס נישט און ער וויל דערפון לגמרי נישט וויסען. איהם דאַרף מען ענטפערן אויף אַן אופן וואָס ער בעדאַרף, אפילו עס וועט איהם זויער ווערען אין מויל...

דער תם, ער קאָן פּשוט נישט לערנען און ער פרעגט תמ'עוואַטע, אויך איהם דאַרף מען נישט אוועק מאַכען מיט דער האַנד זאָנדערן ענטפערן מיט איבערלעגונג און מיט געדולד כדי ער זאָל אויך פאַר־שטעהן דעם ענין.

דער שאינו יודע לשאול וועלכער ווייס גאָר נישט צו פרעגען, אָט זעהט איהר, איהם זאָגט די הגדה, "את פתח לו", איהם דאַרף מען עפענען די גאַנצע זאַך פון דער גאולה, דאָס וועט איהם עפענען די אויגען און ער וועט ערשט קענען אַנהויבען צו פרעגען.

ליידער האָבען מיר היינט־צו־טאָג נישט צופיעל חכמים וואָס ווילען וויסען אָבער דאָך זענען אויך אַזאַלכע פאַראַנען. דאַגעגען אָבער רשעים, פרעגט שוין גאַרנישט, פון דיעזער קאַטעגאָריע האָבען מיר דוקא שוין צופיעל. זיי פרעגען "מה העבודה הזאת לכם", צו־וואָס טויג אייך אייער רע־ליגיאָן? זיי נעמען זיך ארויס פון כלל, זיי ווילען קיין רעליגיאָן און טוט זיי עפּעס.

מיר האָבען נישט לאַנג צוריק באַגעגענט אַ מחנה מיט אַזאַלכע אידישע יונגע לייט וועלכע רופען זיך "אַטעאיסטען", זיי אַרבייטען אויף אַלע כלים אויך אַנדערע אַוועקצורייסען פון זייער רעליגיאָן. זיי ווילען אַלע רעליגיאָנען עוקר מן השורש זיין. זיי זיינען קיינע מפונקים, די אידישע אָדער די קריסט־ליכע, זיי זענען געגען אַלע רעליגיאָנען.

מיר האָבען אַסאַך נאָכגעדענקט דריבער, פאַרוואָס דאָס איז אַזוי? וואָסאַרא נוצען וועלען זיי שוין גאָר האָבען ווען דאָס זאָל זיי אפילו געלינגען? און צווייטענס, וועלכער וועג האָט דיעזע קאָלעדזש יונגע לייט אוועק געפיהרט פון זייער אַמאָליגע רעליגיאָן? וואו ליגט די קוואַל פון וועלכע עס שפּרודעלט ארויס דער שטראָם פון גאָטלויזיגקייט צווישען אַזאַלכע יונגע לייט וואָס שטודירען עפּעס, וואָס זיי רופען כלומרשט "וויסענשאַפט" און דאָך האָבען זיי נישט דעם מקור פון די וויסענשאַפט ווייל "ראשית חכמה יראת ד'", ד"ה, דער אָנפאַנג פון וויסענשאַפט איז די יראה און דרך ארץ פאַר גאָט און פאַר זיין הייליג וואָרט. ווען דאָס איז אָבער נישט דאָ, טאָ וואָסאַרא וויסענשאַפט איז עס דען גאָר?

עס איז דאָ אַ גוט בעקאַנטער וויסענשאַפטסמאַן אין איינע פון די אַמעריקאַנער קאָלעדזשעס וועלכער האָט אין איינע פון זיינע לעקטשורס געאייסערט די פאָלגענדע ווערטער:

"מיר וויסענשאַפטס מענער האָבען פּראָדוצירט דורך אונזער לעהרע אַסאַך תלמידים דורך דער קור־צער צייט וואָס זיי האָבען אונטער אונז שטודירט. איך שטרייך אונטער "אַ קורצע צייט", ווייל אין פערגלייך מיט די צוואַנציגער יאָהרען וואָס מיר האָבען שטודירט איז די צייט פון זייער שטודיאום זעהר קורץ. און די גרויסע מעהר־צאָהל פון דיעזע תלמידים, מיט זייער באַגרענצטער וויסענשאַפט, דענקען, אַז זיי ווייסען גאָר מעהר פון אונז. מיר פּראָפּעסאָרען באַקענען אַז וואָס מעהר מיר לערנען מעהר זעהען מיר ווי וועניג מיר ווייסען"

דערפאַר האָבען מיר אויבען געזאָגט אַז אידישע יונגע לייט האָבען נור ע פּ ע ס אַ וויסענשאַפט און מיט דעם "עפּעס" האַלטען זיי זיך דאָס אַזוי גרויס און דענקען אַז זיי ווייסען שוין אַלעס און זיי בע־דאַרפען מעהר קיין רעליגיאָן.

ווי קומט דאָס אָבער, פרעגען מיר, אַז זיי זענען אַזוי וויט פאַרפיהרט געוואָרען אַבצולייקענען גאָטס אָפּענבאַרונג אין דער תורה און אין די נביאים?

די איינציגע אַנטוואָרט צו דיעזער פראַגע איז, אַז די אידישע רעליגיאָן וואָס זיי פערוואָרפען איז זעהר לעהר און לעגט זיך זיי נישט אויף'ן שכל. זייער דענקונגס־קראַפט ווערט אין די קאָלעדזשעס אַזוי געבילדעט און ערצויגען אַז זיי מוזען האָבען אין יעדער זאַך "אַ ווירקונג און אַן אורזאַך".

אַזוי צום ביישפּיעל הויבט אַזאַ יונגער מאַן אָן צו לייענען אין דער תורה אַז גאָט האָט פאַרשפּראָכען צו אברהם אבינו "והתברכו בזרעך כל גויי הארץ". (בראשית כ"ב) ד"ה, עס וועלען זיך בענשען אין דיין זאָמען אַלע משפחות פון דער ערד. פרעגט אַזאַ יונגערמאַן באַלד, וואו איז די ערפילונג פון דיעזען פאַרשפּרעכען, און וואָס איז די אורזאַך פון דער נישט־ערפילונג?

דאַן לייענט ער ווייטער אין דער פרשה פון קרבן פסח ווי גאָט האָט געהייסען אַז אידען זאָלען נעמען בלוט פון אַ לעמעל און דערמיט באַשמירען די אויבערטיהר און די ביישטידלעך, כדי ווען אין יענער נאַכט ווען דער מלאך וועט דורכגעהן מצרים און הרג'ענען די בכורים זאָל אין אידישע הייזער קיין מאָרד געשעהן. פרעגט אַזאַ יונגערמאַן ווידער, האָט דען גאָט נישט געוואוסט וואו אידען וואוינען אפילו אָהן אַ צייכען, צו־וואָס האָט מען בעדאַרפט אָנ־שמירען די טיהרען מיט בלוט?

ווען מען לערענט אָבער מיט'ן יונגען דור די געשיכטע פון ישוע המשיח, פון זיין לעבען, פון זיין טויט און פון זיין אויפערשטעהונג פון טויט, ווי עס ווערט באַשריבען אין ברית חדשה און באַשטעטיגט אין דער היסטאָריע, דאַן זעהען זיי באַלד, אַז דאָס קרבן פסח און אַלע אַנדערע קרבנות זענען נור געווען אַ פאָרבילד אויף'ן הייליגען משיח. גאָט האָט גע־הייסען נעמען אַ לעמעלע און עס קוילען, און דאָס בלוט זאָל זיין אַ פּראָטעקציע געגען דעם טויט. מיט דעם האָט גאָט בפירוש געצייגט אַז ישוע המשיח, וואָס ווערט אָנגערופען "שה אלהים", וועט פאַרגיסען זיין בלוט כדי אונז אויסצולעזען פון אייביגען טויט. אָט דאָס האָט טאַקע דער צדיק ר' יוחנן געצייגט ווען ער האָט אויסגעשריגען אַזויבאַלד ער האָט דערזעהן ישוע המשיח ביים ירדן, לאמר, אַזוי צו זאָגען, "הנה שה האלהים"", אָט דאָס איז דאָס לעמעל פון גאָט". (יוחנן א').

און אַזוי פאַרשטעהט מען אויך די פאַרשפּרעכונג פון גאָט ב"ה צו אברהם אבינו, אַז דורך איהם און זיין זאָמען וועלען זיך בענשען אַלע משפחות פון דער ערד. ישוע המשיח איז אַ בן אברהם אין איהם בענשען זיך אַלע געשלעכטער פון דער מענשהייט ביז'ן היינטיגען טאָג.

דאָס איז אָבער נור אַן אָנהויב. ווען דער הייליגער משיח וועט קומען צום צווייטען מאָל במהרה בימינו

Published Monthly, except bi-monthly during July and August by the American Board of Missions to the Jews, 27 Throop Ave., Brooklyn. N.Y.
Entered as second class matter April 14, 1922, at the Post Office at Brooklyn, N. Y., Under the Act of March 1.